

[Fuglsang.]

Ændring angaaende 12 Ugers Fristen, saadan at naar Udvalget til Skifteretten afgiver en Erklæring om, at den paagældende Sag ser ud til at kunne fremmes, skulde Skifteretten kunne give yderligere Udsættelse. Jeg tror ikke, det lader sig gøre i Praksis i al Almindelighed at ordne vanskelige Akkordsager paa de 12 Uger. Det er, som sagt, blot en Henstilling, jeg ønsker at gøre.

Endvidere har jeg en Henstilling, der nærmest er rettet til den højtærede Finansminister, som jo ikke er til Stede i Øjeblikket. Det drejer sig om Statshusmændenes Forhold. Nu ved jeg, at den højtærede Regering og Regeringspartierne er velvilligt stemt overfor Statshusmændene, og derfor tror jeg ogsaa, at jeg maa kunne finde Jordbund for min Tanke om at faa stillet Statshusmændene lige med andre, naar de søger Akkord. I et Cirkulære fra Finansministeriet af 1. December 1931, som ogsaa er tilgaaet Akkordudvalgene, kræver Statskassen normalt en Dividende, som er halvanden Gang saa stor som den Dividende, andre almindelige Kreditorer kan faa, og saa kræver Statskassen tillige halvanden Gang saa høj betinget Dividende, som almindelige Kreditorer kan faa. Der er dog en vis Valgfrihed, idet Staten vil gaa med til Akkord paa lige Dividende med andre Kreditorer, mod at andre Kreditorer saa skal fraskrive sig Retten til at faa nogen som helst betinget Dividende.

Vi har korresponderet med Finansministeriet om denne Sag, men har faaet Afslag paa vor Anmodning om Ligestilling for Statshusmændene. Vi har mange Eksempler — jeg skal nævne dem i Udvalget og skal ikke opholde Tinget med at drage dem frem nu —, som viser Urimeligheden i den nuværende Ordning. Finansministeriet har afslaaet vor Anmodning med den Begrundelse, at ingen andre Kreditorer gaar ind i Akkorden med kontant Beløb, saadan som Staten gør. Det lyder ogsaa meget bestikende, men det er ingenlunde Tilfældet. Jeg har en Liste over vore Akkorder, hvoraf man kan se, at der er givet mange og store Tilskud til Akkorderne fra anden Side for i det hele taget at faa disse Akkorder gennemført.

Statshusmændene trykkes jo ikke mindst af, at de har faaet alt for stor en

Byggegæld at slæbe paa. Det er naturligvis nødvendigt, at deres Gæld bliver nedskrevet paa et eller andet Tidspunkt paa den ene eller den anden Maade, og hvor det kan gøres ved en fornuftig Akkord, skulde Staten ikke lægge sig hindrende i Vejen. Jeg har, som sagt, Eksempler, der viser, hvordan den nuværende Ordning virker; det er med tungt Sind, at vi siger til Statshusmændene: Vi kan ikke gennemføre jeres Akkord, det er umuligt, fordi de almindelige Kreditorer vil ikke være med til at give Staten denne Fortrinsret.

Da nu den højtærede Finansminister ikke er til Stede, vil jeg bede den højtærede Landbrugsminister om, at han lægger sit Lod i Vægtskaalen og bevæger Finansministeren til overfor Statshusmændene at stille sig paa lige Fod med andre Kreditorer.

J. C. A. Larsen: Jeg har bedt om Ordet for at gøre et Par ganske enkelte Bemærkninger om et bestemt Forhold i det foreliggende Lovforslag. Under sin Forelæggelsestale udtalte den højtærede Landbrugsminister, at af de til Akkord i den gældende Akkordlov bevilgede Beløb paa 8,2 Mill. Kr. var der allerede for Maaneder siden anvendt ca. 5 Millioner, og at der for Tiden var saa mange Andragender inde hos Udvalgene, at den højtærede Minister mente, at det resterende Beløb i en nær Fremtid vilde blive opbrugt. Ministeren gav tillige i sine Udtalelser Udtryk for sin Glæde over, at de benyttede 5 Mill. Kr. kun udgjorde 20 eller 25 pCt. af den bortskaarne Gæld, det vil altsaa sige, at den beløber sig til nogle og tyve Millioner Kroner.

Af disse mange Millioner er en ikke ringe Del Gældsposter for leverede Varer, Arbejdsydelser, o. s. v., fra Handel og Haandværk. Forholdene er jo en Gang af den Beskaffenhed, at disse Erhverv har deres Tilgodehavende ude i den yderste Periferi, og naar det desuden er saaledes, som sikkert de allerfleste vil erkende, at Krisen er lige saa truende og lige saa mørk for disse Erhverv som for Landbruget, vil det sikkert ikke undre, at der har rejst sig nogen Bitterhed ude omkring, navnlig indenfor Haandværket, overfor Lovgivningen paa dette Omraade. Mangfoldige Haandværkere er paa Grund af Tidens Vanskeligheder økonomisk truet, og Lovforslagets